pohled severní

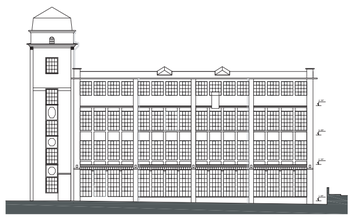

pohled východní

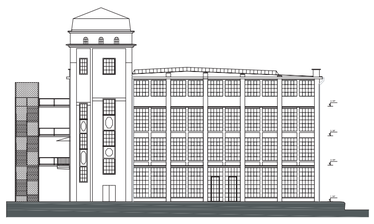

pohled západní

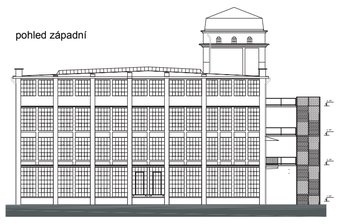

pohled jižní

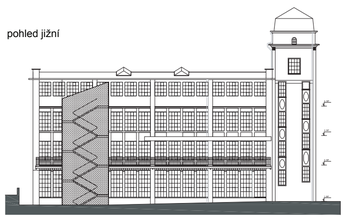

řez A-A', 1:500

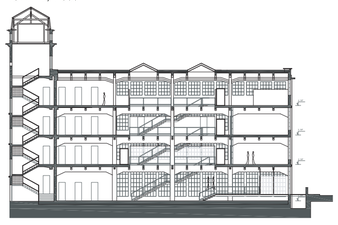

řez B-B', 1:500

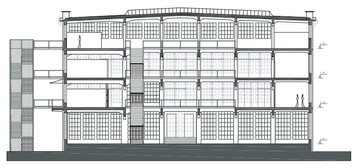

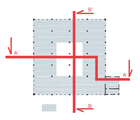

ke zbourání

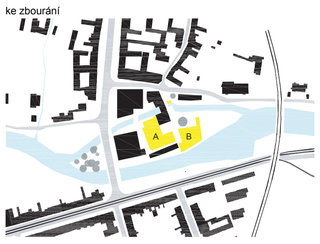

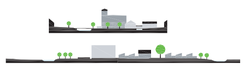

nové

řezy

podlažnost

parkování

zeleň

funkce

1. NP, 1:200

legenda místností

1.01	zádveří	14,9 m²
1.02	hala	472,1 m²
1.03	knihovna	175,8 m²
1.04	kuchyňka	6,5 m²
1.05	WC muži	11,1 m²
1.06	WC invalidé	5,3 m²
1.07	WC ženy	15,8 m²
1.08	schodiště	23,5 m²
1.09	technické zázemí	12,6 m²
1.10	výtah	1,5 m²
1.11	zádveří	14,9 m²
1.12	výstavní prostory	273,8 m²
1.13	sklad	8,6 m²
1.14	sklad	8,6 m²
1.15	sklad	8,6 m²

2. NP, 1:200

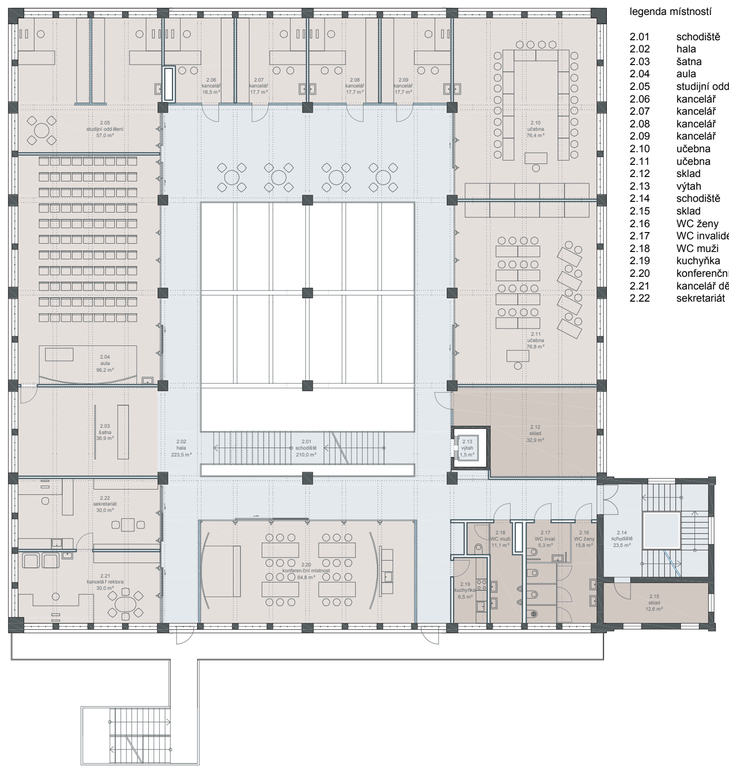

legenda místností

2.01	schodiště	21,0 m²
2.02	hala	223,5 m²
2.03	šatna	36,9 m²
2.04	aula	96,2 m²
2.05	studijní oddělení	57,0 m²
2.06	kancelář	16,5 m²
2.07	kancelář	17,7 m²
2.08	kancelář	17,7 m²
2.09	kancelář	17,7 m²
2.10	učebna	76,4 m²
2.11	učebna	76,8 m²
2.12	sklad	32,9 m²
2.13	výtah	1,5m²
2.14	schodiště	23,5 m²
2.15	sklad	12,6 m²
2.16	WC ženy	15,8 m²
2.17	WC invalidé	5,3 m²
2.18	WC muži	11,1 m²
2.19	kuchyňka	6,5 m²
2.20	konferenční m.	64,8 m²
2.21	kancelář děkana	30,0 m²
2.22	sekretariát	30,0 m²

3. NP, 1:200

legenda místností

3.01	schodiště	21,0 m²
3.02	hala	226,5 m²
3.03	učebna	38,0 m²
3.04	učebna	76,9 m²
3.05	učebna	76,6 m²
3.06	kancelář	16,5 m²
3.07	kancelář	17,7 m²
3.08	kancelář	17,7 m²
3.09	kancelář	17,7 m²
3.10	modelárna	115,5 m²
3.11	počítačová uč.	38,0 m²
3.12	sklad	32,9 m²
3.13	výtah	1,5 m²
3.14	schodiště	23,5 m²
3.15	sklad	12,6 m²
3.16	WC ženy	15,8 m²
3.17	WC invalidé	5,3 m²
3.18	WC muži	11,1 m²
3.19	kuchyňka	6,5 m²
3.20	kancelář	31,8 m²
3.21	kancelář	31,8 m²
3.22	učebna	60,3 m²

4. NP, 1:200

legenda místností

4.01	schodiště	21,0 m²
4.02	hala	314,4 m²
4.03	ateliér	27,6 m²
4.04	ateliér	55,8 m²
4.05	ateliér	72,4 m²
4.06	sprchy muži	7,9 m²
4.07	sprchy ženy	7,8 m²
4.08	ateliér	22,2 m²
4.09	ateliér	47,2 m²
4.10	ateliér	72,4 m²
4.11	ateliér	55,8 m²
4.12	sklad	26,5 m²
4.13	výtah	1,5 m²
4.14	schodiště	23,5 m²
4.15	sklad	12,6 m²
4.16	WC ženy	15,8 m²
4.17	WC invalidé	5,3 m²
4.18	WC muži	11,1 m²
4.19	kuchyňka	18,7 m²
4.20	ateliér	32,5 m²
4.21	ateliér	32,5 m²
4.22	ateliér	56,1 m²

učebny, kanceláře, ateliéry, atd.
komunikační prostory
technické, sociální zázemí, sklady

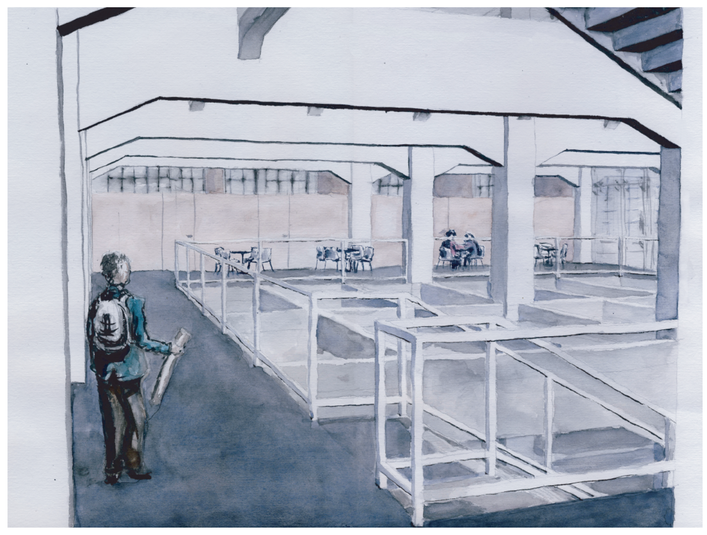

Jaká by měla být

Moje představa o fungování školy architektury
(magisterský stupeň)

Při úvahách o tom, jak si představuji školu architektury, jsem si uvědomila základní principy, jaké by na škole měly fungovat. Posléze jsem se zabývala konkrétnější představou o praktickém fungování, ale tato představa již není tolik podstatná a jistě se může dále proměňovat.

Tedy nejprve k těm obecnějším představám. Myslím, že škola jako taková by měla být součástí svého okolí, tedy umožňovat využití i pro veřejnost a studenti a učitelé by měli využívat možnosti v okolí. Měla by to být taková oboustranně obohacující symbióza.

Dále by škola měla mít „jednu duši“, tedy myslím, že by měli mít všichni pocit, že jsou součástí celku a že na každém z nich záleží. K tomu může dopomoci jednak počet studentů – relativně malý, aby se všichni mohli navzájem znát. Dále pak jejich zainteresovanost, stejně jako zainteresovanost učitelů. Tento princip taky může podpořit prostředí. Každý je nějak propojen se srdcem školy. Pocitu sounáležitosti také pomůže například společné pracování studentů. Tato „jedna duše“ studentů dopomůže taky k tomu, aby studenti dobrovolně a rádi trávili čas ve škole

Zároveň by se ale tento princip neměl překlopit do komunismus připomínajícího nesoukromí. Učitelé jistě potřebují jinou dávku soukromí než studenti. Tedy každý má v ideálním případě nějaký „svůj“ koutek, ale zároveň je i propojen s celkem. Jako v živém organismu.

Ve škole by měla fungovat jasná jednoduchá orientace, protože ji budou navštěvovat různí lidé.

Aby byla škola opravdu přínosná, myslím, že by měla mít kontakty a spolupracovat s významnými osobnostmi jednak z architektonického světa, ale také z jiných oborů, které architekturu obohacují. Měla by umožňovat pořádání různých výstav a konferencí, měla by se podílet na aktuálním dění v architektuře, nebo ho alespoň neustále sledovat. Zároveň by měla umožňovat zajímavým osobnostem se setkávat a diskutovat. Tak aby umožňovala studentům, učitelům, architektům, ale i veřejnosti setkávat se a navzájem se obohacovat.

Základním kamenem vyučování magisterského stupně by podle mě měla být výuka ateliérů, semestrálních prací, ať již celé dva roky pod taktovkou téhož vedoucího, nebo každý semestr s někým jiným. Ateliérové skupiny by měly být relativně malé, s maximálním počtem studentů 12. Každý student by měl mít pro svou ateliérovou práci svůj vlastní stůl a svoje místo. A to by mělo být poblíž těch, kteří mají stejný ateliér.

Kromě ateliéru by vyučování nebylo ve formě celosemestrálních předmětů, které se mi zdá ve výsledku často končí tím, že člověk celý semestr nic nedělá a pak se předmětu věnuje pár dní na konci roku a víc nic. Radši bych, aby existovaly třítýdenní předměty, s tím, že by se vždy vypsaly možné předměty a studenti by si zvolili, o co mají zájem. V každém předmětu by bylo cca 20 lidí a mísili by se oba ročníky dohromady. Tyto předměty by byly rozšířením již získaného bakalářského vzdělání. Prohlubovaly by znalosti týkající se přímo architektury, ale také by obohacovaly studenty o obory na architekturu navazující. Třítýdenní předmět by dle možností obsahu měl být prakticky zaměřený, podněcující studenty k nějakým aktivitám, se studenty interagující. Ne pasivní přijímání informací, ale aktivní přístup studentů. Možná by bylo přesnější vyjádření než že by to byly předměty, že to budou workshopy.

Státnice by pak na konci nemusely být, studenti by jen museli např. doložit určitý počet splněných takovýchto workshopů, příp. některé konkrétní by mohly být povinné.

Když je řeč o workshopech, myslím, že by škola měla umožňovat také pořádání různých workshopů, a pak také v létě pořádání např. letní školy architektury, apod. Aby přes léto nezůstávala ladem.

Dalším obohacujícím prvkem by mohla být knihovna detailů. Byla by to výstava zajímavých, nových detailů z architektonického a stavebního světa, kde by se mohli studenti, učitelé, hostující učitelé, ale i široká veřejnost setkat jedna k jedné s detaily nejlepších světových stavebních děl. Zároveň by to mohla být možnost pro stavební firmy a výrobce pro prezentaci svých výrobků a tak by se z toho mohla stát oboustranně výhodná interakce.

Závěrem bych chtěla říct, že doufám, že tato škola „dle mých představ“ by byla snad i místem, a dobou, na něž bude každý student i vyučující vzpomínat s láskou a kam se bude rád vracet.

Průvodní zpráva

Urbanismus

V návrhu jsem se snažila o maximální zhodnocení již stávajících urbanistických hodnot (které jsem již popsala), příp. jejich zdůraznění. A také o využití co nejvíce již postavených budov. Rozhodla jsem se zbourat jen přípravnu tkalcovny a kotelnu, které dělají areál neprostupný, sklady příze – nepříliš hodnotná stavba, a vrátnici. Ostatní budovy se snažím revitalizovat, příp. provádět jejich rekonverzi.

Vzhledem k tomu, že území je v tak blízkém kontaktu s přírodou, nevidím zde důvod nepokusit se přiměřeně zastavět ostrov. Nově zde stavím 9 rodinných domků, které jsem soustředila do struktury, jež svým měřítkem a tvary navazuje na okolní polovesnickou zástavbu, přitom ale je jasně novodobá. Svou výškou navíc vytváří „podnož“ výrazné budově přádelny.

V území jsem se snažila co nejlépe pochopit již danou zástavbu, její tradiční rozdělení prostoru na veřejné prostory ulic a náměstí a na soukromé vnitrobloky. A pak na veřejné budovy – solitéry – v tomto případě mám na mysli bývalou přádelnu. Na tyto klasické prvky jsem se snažila ve svém návrhu obnovit a svou novou strukturou na ně navázat.

Mým dalším cílem bylo zvýšit prostupnost areálu, tak aby již nebyl vnímán jako areál, ale jako část města. Tak jsem propojila břeh v místě sochy sv. Jana Nepomuckého s ostrovem pěší lávkou.

Na tuto lávku pak navazuje restaurace se zahrádkou na molu a trojúhelníkovité náměstíčko rozvírající se od mostu směrem k severu k pohledu na vyvýšený kostelík sv. Václava. Z tohoto náměstíčka pak odbočují 2 prostory – ulice rodinných domků, jimž vévodí stávající koruna platanu, a obdélníkovité náměstí, jemuž stojí v čele přádelna.

Přádelna neboli škola architektury

Také v rámci přestavby bývalé přádelny jsem uvažovala podobně – maximálně využít a zdůraznit již stávající hodnoty stavby a pokusit se pochopit jejich logiku. Na ni pak navázat podobným smýšlením, kdy to nové nepopírá staré, ale ani ho iracionálně nezbožšťuje.

Nástup do školy jsem umožnila ze dvou protilehlých stran – jednak z mostu, jednak z náměstí na ostrově. Z mostu jsem se snažila zachovat přístup jako lávku do přádelny, protože díky tomu je stále budova oddělena od mostu a stále je zřejmé, že stojí na ostrově. V místě lávky jsem rozšířila chodník na úkor silnice.

Uvědomila jsem si, že přádelna má situované schodiště mimo svůj objem a i na tento fakt jsem se pokusila zareagovat – nové únikové schodiště jsem umístila rovněž mimo přádelnu. Abych udělala školu „s jedním srdcem“, jak jsem již popsala v eseji, prořízla jsem v přádelně ve střední části podlahy (bez průvlaků a žeber) a vytvořila jsem tak respirium, s nímž jsou všechny prostory opticky propojeny.

Krása stávající konstrukce nejlépe vynikne v celistvosti prostor. Protože ale pro výuku a vyučující jsou třeba i oddělené prostory, rozhodla jsem se tuto celistvost co nejvíc zachovat v přízemí – aby byla přístupná veřejnosti a pak ve čtvrtém podlaží, které je samo o sobě nejkrásnější a bude inspirativní studentům, kteří zde budou tvořit své ateliérové práce.

V přízemí se nachází prostory sloužící i veřejnosti – knihovna, výstava detailů. Ve druhém poschodí pak v návaznosti na schodiště v respiriu aula s šatnou, konferenční místnost, vedení, učebny a kanceláře. Ve třetím poschodí pak již jen učebny a kanceláře, modelárna a počítačová učebna. V posledním patře jsou pak ateliéry rozdělené pouze nízkými příčkami a kromě toalet a kuchyňky opakujících se v každém podlaží jsou zde ještě sprchy.

Tam, kde bylo nutné prostory rozdělit, použila jsem dva druhy příček – mezi jednotlivými prostory a respiriem jsou celé zasklené příčky zavěšené zboku na žebrech. A pak příčky mezi jednotlivými prostory navzájem – pod průvlaky či žebry přisedající až k nim na osu – akustické příčky s povrchem z děrované dýhy. Tento materiál je rovněž použit u oddělení kanceláří od atria, jen dosahuje menší výšky a umožňuje tedy nahoře průhled na konstrukci. Na podlahu je pak použita modro-šedá anhydritová podlaha probarvená v hmotě.

situace, 1:1000

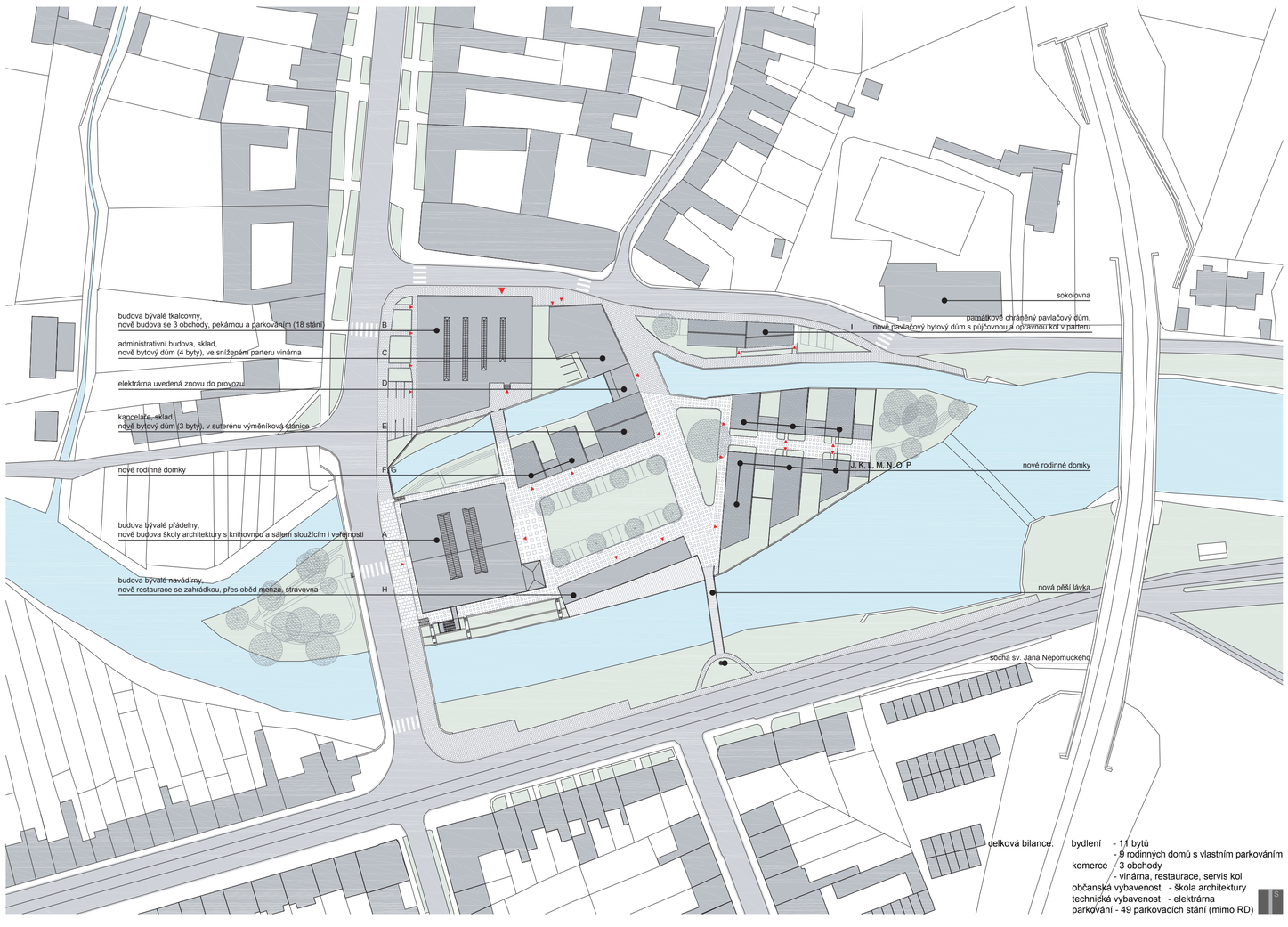

co s tím?

rekonverze průmyslového areálu, Brno - Obřany

diplomová práce LS 2010/11

vedoucí práce: doc. Ing. arch. Jiří Oplatek, SIA; doc. Ing. arch. Dagmar Glosová, CSc.